

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полудням.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ:
Місячно 5-00 зок.
Чвертьрічне 15-00 „
Піврічне 30-00 „
Річно 60-00 „

ІА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і позор
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зок., Німеччині 7-50 зок.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к. Румунії 150 лей. Бол-
гарії 7-50 зок., Австрії 7-50 зок.—
Збірка адрес і зок.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Знесення прогібіції в Америці.

ВАШІНГТОН, 6. XII. ПАТ. Прогібіцію в
Зд. Державах знесено. Останній, 36-ий сейт У-
гаг ратифікував знесення прогібіції. В цілім
краю настала небувала радість. 14 літ прогібі-
ції коштували Америку 45.549 жертв людськи-
х, збитими і погибшими у зв'язку з нелегальною
торгівлею алкогольних напків. В американ-
ських в'язницях перебуває досі 3.766 осіб, що
відбувають тяжкі кари в'язниці за переступства
проти знесеної прогібіції.

ВАШІНГТОН, 6. XII. ПАТ. Президент Руз-
вельт оголосив прокламацію, якою повідомив

про знесення прогібіції. Президент закликає
громадян на співпрацю з урядом задля привер-
нення цілковитого пошанування права і дома-
гається, щоб ніхто не стейт не дозволяв отвира-
ти т. зв. салюнів. Дальше заявив, що вірить, у
здоровий розум американського народу, який
збережеться перед прокляттям надмірного вижи-
вання алкогольних напків зі шкодою для
морального здоров'я. Завданням нашім, під-
креслив Рузвельт, виховати кожного громадя-
нина в дусі якнайбільшого уміркування.

— 0 —

Національний склад населення Закарпаття.

Ще 1. грудня 1930 р. відбувся перепис насе-
лення Чехословацької Республіки. Тепер посту-
пово оголошують висліди цього перепису. О-
конечні дані про національний склад населення
дотепер оголошено з Чехії, Морави-Шлеська,
а отже останні „Зправи“ Державного Статистич-
ного Уряду у Празі (ч. 170, річник XIV., ціна 1
кч.) подають дані також з тої частини Закарпат-
тя, яка має офіційну назву: Підкарпатська Русь.
Вислідів зі Словаччини, у склад якої входить
інша частина нашого Закарпаття, ще не оголо-
шено. Нижче подаємо національний склад Під-
карпатської Руси на 1. грудня 1930 та на 15. лю-
того 1921 (попередній перепис), а також зріст
чи зменшення, що випливають з порівняння від-
повідної національності за час між цими дво-
ма переписами.

Національність	1. XII. 1930	15. II. 1921	Різниця
українська	446.916	372.500	+74.416
мадярська	109.472	103.690	+ 5.782
жидівська	91.255	78.715	+11.540
чехословацька	33.961	19.775	+14.186
(окремо чехів)	20.719	9.477	+11.242
(окремо словаків)	13.242	10.298	+ 2.944
німецька	13.249	10.326	+ 2.923
румунська	12.641	10.870	+ 1.831
ніганська	1.357	418	+ 939
польська	159	298	— 139
сербо-хорватська	69	113	— 49
інші та незазначені	50	81	— 31

Разом	709.129	597.731	+111.398
Крім того чужинців	16.228	6.862	+ 9.366

Всього населення 725.357 604.593 +120.764

Зазначимо, що українська національність на-
зав у статистичному звідомленні подається по-
руч з іншими, а саме: руска-а малоруска (укра-
їнська), а крім того у примітці зазначено, що ту-
ди зараховано також білорусів і тих, що свою
національність подали, як „карпатурска, русін-
ська чи русинська“. Цікаво, що один праский ча-
сопис („Народні Освобожені“), подаючи ці ви-
сліди перепису, замість того, щоб перерахувати
отсе доволі чудернацьке нанизання назв, пише
просто: „Приріст українського населення на о-
снові останнього перепису і т. д.“

Полєв С. С.

Чи маєте вже

Новий

Самоуправний Закон

Якщо ні, негайно замовте його в Адміністрації
„Діла“, Львів, Ринок 10.

Ціна тільки 40 сот. Почтова пересилка 15 сот.

Чеська повість про українську гуцульську республіку.

У Празі появилася цікава повість В. М. Ку-
зєя п. н. „Horaliska republika“, в якій зма-
льовані героїські змагання українських гуцулів
на Закарпатті в рр. 1918—19 за закріплення в
своєї українським урядом у Станіславові своєї

гуцульської республіки. Повість написана з ве-
ликою симпатією до українського народу, зокре-
ма до гуцулів. Ширшу замітку про ту повість
подамо в найближчих днях.

— 0 —

Перехід на унію.

З Волині повідомляють, що ціла громада
Ласки у володимирському повіті перейшла ра-

зом зі своїм парохом Лавренчуком з православ'я
на гр.-кат. обряд.

Літвінов про свою візит у Римі.

РИМ, 6. 12. ПАТ. Літвінов прийняв учора за-
кордонних журналістів, яким заявив, що його ві-
зита в Римі мала на меті найперше підкреслити
зв'язок з італійсько-радянськими взаємина.
Я обговорював з італійським прем'єром міжна-
родну ситуацію в дусі обосторонніх бажань у-
міцнити мир і потребу міжнародної співпраці,
щоб усунути або бодай ослабити небезпеку, що

загрожують мирові! Все те, що зміцнює мир, мо-
же рахувати на підтримку радянського уряду“. На запити в справі розбройної конференції Лі-
твінов відповів, що вона виявила недостатку полі-
у моменті, коли над світом нависла гроза нової
війни. Згадавши про відношення СРСР до держав
Малого Антанти, заявив, що Радянщина готова
співпрацювати зі всяким, хто собі того бажає.

розповзачення цього пisma drukowego. Zarazem wy-
daje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma
nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w naj-
bliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie
tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w
§ 21. ust. druk. z dnia 17. grudnia 1862. Dz. p. p. Nr. 6 ex
1863. t. i. zarządzenie za przekroczenie na grzywnę do 400
złotych. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionego
wyżej artykułu ma na celu przez szerzenie nieprawdziwych
wiadomości o rzekomym hamowaniu pracy kulturalno-
oświatowej i spółdzielczej wśród społeczeństwa ukraiń-
skiego, przez władze państwowe, zarządcoj publiczn. Według § 487, 489, 493 p. k. oraz § 36 i 37
ustawy prasowej, jest zatem powyższe postanowienie uzas-
adnione. Przewodniczący: W. Medyński wr. Protokółant:
Popowiczówna wr. Za zgodność Janowicz st. sekret.

Sygn. VI 1. Pr. 612/33. Wyciąg z protokołu wspólnego
posiedzenia niejawnego. Sąd okręgowy Wydział VI. I. kar-
ny we Lwowie w składzie jako Przewodniczący S. O. W.
Medyński, jako głoszący S. O. M. Mlynarski i Dr. J.
Jocker, w sprawie konfiskaty Nr. 316 czasopisma „Dilo“
z daty Lwów, dnia 29. listopada 1933. do Sygn. VI 1. Pr.
612/33. na posiedzeniu niejawnym w dniu 1. grudnia 1933.
W sprawie wyłączenia z udziału Prokuratora Sądu okręgowego we
Lwowie postanowienia: uznać za usprawiedliwioną dokonana
dnia 27. listopada 1933. przez Starostwo grodzkie we Lwo-
wie konfiskatę czasopisma pt. „Dilo“ Nr. 316 z daty Lwów,
dnia 29. listopada 1933. zawierającego: 1) w artykule pt.
„Jak idealistyczna kultura może i t. d.“, a) w ustępie od
słów: „Na praktycz... do słów: samji Polzacci“ — zna-
mowa występek z art. 170 kk. — zarządzić zniszczenie
tego nakładu i wydać w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego

Одинокий
успішний при гемороїдах
ГЕМОРИН кляве
HEMORIN

НЕМА У СВІТІ ДВОХ ВОРОГІВ!

Крутий поворот у міжнародній дипломатичній
метушні у бік — пацифізму!

Львів, 6. грудня 1933.

Була недавно час, коли читач щоденної пре-
си мусів з огірченням зітхати, що нема у ціло-
му світі двох приятелів: кожний проти кожного
порекан і дло, а коли й усміхався, то в той спо-
сіб ховав за пазухою ножа, щоб рукоятть було
здадека видно. Тільки й про те можна було чи-
тати, що існує безліч „роїючих ран“ та непо-
тасних вогнищ воєнних конфліктів, вибуху
яких можна не то з дня на день, а з години на
годину викикувати. З нічим повернуз був
французький прем'єр з Америки, безуспішною
була подорож прем'єра англійського; цизерним
вислідом скінчилася оттавська конференція,
розвалилася конференція в Лондоні (яка мала
світ від хаосу рятувати), збанкрутувала конфе-
ренція розбродження, розлітається Ліга Націй,
спаралізований пакт 4-ох. Ніби ізольованою
опинилася гітлерівська Німеччина, але не від-
но було двох союзників, які йшли проти неї
таким одностайним фронтом, в якому не видно
булоб ніяких щілин. Показалося, що навіть на
справу австро-німецького „ланцолету“ три дер-
жави Малої Антанти не мають одностайного
погляду і що однаково концепція воскресення
наддунайської федерації як реставрації Габс-
бургів — має своїх сильних протекторів. Ан-
глійський міністр війни гремів у палаці льордів
проти Німеччини, але одночасно англійська
преса була на алармі, що береги англійських
островів зовсім безборонні супроти повітряної
і морської сили „союзної“ Франції. Французь-
кого амбасадора в Римі сенатора де Жувенеля
паризька преса мало зрадником не охрестила
за пакт чотирьох, як знаряддя франко-італій-
ського наближення, а на зіпсуту гармонію
франко-польських взаємин (ще від часу відкли-
кання французької військової місії з Варшави)
аж надто проречисто натякала і польська і
французька преса. Одночасно чорні хиари пе-
ревалювали над Далеким Сходом і мрячно
ставало від них у Старому і Новому Світі.

Аж ось — наче під чародійною палочкою по-
чинає все змінятися. Бачили ми спершу справ-
жній перегоні пактів неагресії, але вони видно не
вистарчали: після них прийшла повинь взаємних
маніфестаційних візвіль і — гарячкова метуш-
ливість тайної дипломатії. Не дивно: після бан-
кротста „явної“ дипломатії Ліги Націй віпала
Женева, як „нейтральний терен“ безпосеред-
ніх зустрічей. Роли акредитованих послів у чу-
жинських столицях знову зросли. Пригадав
собі теж світ, що в кількох європейських дер-
жавах керма закордонної політики спочиває в
руках одиноків, які в цих справах єдино ріша-
ють, — без огляду на те, чи промовляють без-
посередньо чи через своїх зовісних людей.

І коли не те, що суть тайної дипломатії
у тому й полягає, що справжній заміри остаеть
невідомими так довго, як довго це дежить в бі-
тересі дипломатичної тактики, можна би ду-
мати, що нема вже в світі ніяких спірних тем
та ніяких ворогів! назові всі взаємно до себе
всімхаются як найкращі приятелі! Подорож
Літвінова до Злучених Держав започаткувала
ніби то нову еру у взаєминах Світі і Амери-
ки. Після повороту відтіля Літвінова приймає
на довгих розмовах Мисоліні — і преса розли-
суеться про далекоюсял пачин італійсько-світ-
ської співпраці. Пакт 4-ох ніби не лише пере-
стає існувати як зв'язок антисовітського
блоку, але й має бути поширений до „пакту

ПОЛОТНА НА ВІЛЛЯ
І ПОСТІЛЬ
КОВДРИ, МАТРАЦИ, ДЕРКИ
СОЛІДНІ І ДЕШЕВІ
ТЕКСТИЛЬНА ГУРТІВНЯ
ЛВІВ, РИНОК 30.

У МІСЯЦІ „ПРОСВІТИ“.

ЯК ПРАЦЮЄ ОСВІТНЯ ЦЕНТРАЛЯ?

У вчорашній статті подали ми, що „Пресвіта“ має в цьому році 54 філії і 4.032 читальні. Усім цю величезну організаційну мережу треба належно та доцільно обслужити. Працює в читальнях і у філіях треба підготувати інструкторів та уніфікувати. Бо навіть вся ця імперантна організація могла бійти на бездоріжжя. Як це все робити і як виконувати свої завдання централь? Вона робить це двома шляхами, а саме при допомозі письменних зв'язків і при допомозі живих зв'язків через своїх організаторів та освітніх інструкторів.

За час від 1. липня 1931. до 30. червня 1933. „Пресвіта“ прислала до своїх організаційних відділів на місяці і до своїх організаторів та мучів довіря і членів 79.273 листів. Коли рахувати на один рік тільки 300 ліній праці, то на кожній день у тому часі припадало вислати 132 листів із централі. Сюди не враховуємо листування книгари „Пресвіти“, яка в тому самому часі вислала в край 13.936 листів, улічавши і пачок. Отже в книгари позалинувало щодня письменно аж по 23 справи. До книгари „Пресвіти“ за той самий час надійшло 13.247 листів, 16.421 чеків, 4.127 вистів, 1.013 переказів — разом 34.808 справ, які мусіли бути погашені.

З тих даних видно, що „Пресвіта“ в невичайно живому організмі. Вона стоїть все в осередку зацікавлення широким колом нашого громадянства в організаційно-освітньому русі.

Ще краще пояснюють нашу працю „Пресвіти“ дані про живі зв'язки львівської централі з її філіями та читальнями. І так як час від 1-го січня 1932 р. по кінець листопада 1933 р. було в централі 706 поїздок у край. Отже на місяць припадало по 30 поїздок, або одна поїздка в край на кожній день. При тім членів Головного Відділу відбули 82 поїздки, а урядові організаційного відділу 624. У тому часі відбулося в осідках філій з представниками місцевих тим філіям читальні 186 освітніх актів. Ці акти мали за завдання уніфікувати практичну працю читальні в освітньому напрямі. Крім того відбулися 103 акти з інтегрування в осідках філій, на яких обговорювали засоби й методи освітньої роботи. Далі відбулися 72 районні конференції з виїздами найближчих читальні, де обговорювали теж практичні справи щодо належного ведення читальні. Крім того всього відбулося ще 69 актів по найближчих читальнях, на яких обговорювали і практично пошукують керівників читальні, як вести освітню працю, як вести діловодство і як налагоджувати ведення бібліотеки. Всі ці акти та конференції мали за найважливіше завдання поєднати освітню працю по читальнях прикмет дисципліни та випадковості і налати освітній та взагалі культурний праці по наших селах привади доцільності й фаховості. Всім

тим актами і конференціями керували! Як цих викладали та практично демонстрували освітню роботу фахові делегати львівської освітньої централі.

Отже „Пресвіта“ у Львові була не тільки формально, але й фактично весь той час міном і серцем величезної нашої культурно-освітньої організації. Вона лунала на цю працю безліч енергії і крім того багато гроша, і треба широко признати, що ці та енергія, ці той грош не пішли на марно. Бо завдяки такій праці організаційна мережа „Пресвіти“ вибилася на широке просторе і центральне місце в нашому житті.

Колія до того додамо, що „Пресвіта“ веде ще у власному заряді сільсько-господарську школу в Милошани, з якої рік-річно розходяться по наших селах по кілька десятків добре вихованих національно свідомих молодих знаків, то культурницька роль „Пресвіти“ в нашому житті стане тоді для всіх ще більш помітною і ще більше переконуючою.

З уваги на те, „Пресвіта“ має повне право алежувати в місяці грудні до українського громадянства за моральною і матеріальною платонією „Пресвіти“ належить заслужено щорічний дар на її організаційну, а в найближчій будучині на систематичну видавничу діяльність. Нема сумніву, що вложені у „Пресвіту“ громадський грош і найкраще інвестовані, бо дає найгарніші наслідки у чисто моральних і духовних цінностях. Не забуваймо, що захитання „Пресвіти“ було рівнянням із захитанням самих післів нашого національного життя. Тому мобілізуємо в місяці грудні допомогу для „Пресвіти“.

В. Мудрий.

ДАРОМ

З ЗНАМЕНІТІ НОЖИКИ ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7. і Коперника 15 а.

Почтові висилки відвратно.

Хто предложить цей виріб отримає гарний дарунок

Число німецьких виселенців.

В Львові розпочалася перша сесія змішаної ради, що має співділати з комісаром Мекдональдом для виселення в Німеччину. Предсідником ради обрано Ягора Бесіля. Комісар Мекдональд вголосив експозе, в якій обговорює положення німецьких виселенців. Загальне їх число сягає 60.000, з того 51.000 жидів. У Франції знаходиться 25.000 виселенців, Палестині 5.600, Польщі 6.000, Чехословаччині й Голандії по 5.000, В. Британії і т. д. 16.000 емігрантів не має німецького громадянства. Опісля промови зясував акцію допомоги для німецьких виселенців.

ДЕЗИНФЕКЦІЮ УСТНОЇ ЯМИ І БІЛІ ЗУБИ
осягнете, уживаючи щоденно тільки пасту
до зубів

„АЛЬОЕ“

Фабрика Альое виробляє теж крем сухий під пудер, крем товстий (спортовий) і порошок
568 до зубів. 1-2

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 8. ГРУДНЯ 1933.

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

Омелян Огоновський як фільольог та історик літератури.

Роківина, ювілей та похорони все це у нас ті моменти, коли навіть фахівці найчастіше забувають слово про своїх поборників. Трапилось це і в О. Огоновському. Не зміють наші люди єднати зі святочним виступом справжню оцінку; тимто зрозуміти та тих працівників не виступають на тлі цього доби у тім величчю, яка відповідала дійсній перспективі.

Заслуги Омеляна Огоновського як діяча та педагога великі, неперервні. Як граматик та історик літератури зробив він теж чимало. Та боля наші вчені повинні би вже раз зрозуміти, що не можна критерієм наукової праці виступати фразами про заслуги „на народній явилі“.

Німецька праця О-го „Студії на полі української мови“ була у нас першою спробою граматичної праці, що мала охоплювати структуру сучасної української мови і то не тільки з погляду її теперішнього стану як літературної мови, але і з погляду історичного та діалектологічного. Зібраний ним матеріал був такий живий і новий, що в досі не отримав свого значіння: ним користувалися ще й нині у західній Європі. Метода прикладена в ній прищеплювала противників рахувати за головну тезу про самостійність української мови. Ця теза не залишала Огоновському часу на інші, складніші питання порівняльного мовознавства. Між цими питаннями наводиться одне основне, пов'язане з самою темою загальної праці: про межі між самостійною мовою і діалектом. Ті межі різні в різних добах і взаємних суспільних мов; про самостійність даної мови рішуть не тільки самі фонетичні і морфологічні пієнції і навіть не існують однієї

літератури в даній мові. Стара провансальська мова в фонемі Містрала не вміла відрозділити різної літератури і хоч самостійна, не грає нині такої ролі як літературна норвеська, що зродилась із двох говірок різкається від тому у боротьбі проти всеявної данської літературної мови.

Становище О-го як фільольога було по суті правильне на тій точці, що у справах автору літ. мови головну ролу грає акт волі („буде українська самостійна мова, коли цього схочемо!“ Потебня), що, на думку О-го завжди проявлявся в наших історичних змаганнях. Правда, в того погляду виходили й деякі помилки напр. зачислення білорусів до нашої національності.

Як історик літератури зробив О. Огоновський менш-більш те, що стає обов'язком совісті кожного професора університету: обширний і совісний підручник зі свого предмету. Зібраний ним біо-бібліографічний матеріал став, як це давно ствердив Франко, „скарбом фактів і подробиць“ для дальших дослідників і досі ще „Історією літератури“ Огоновського користуються вчителі для викладів. Досить привертати працю Огоновського з вислідками на його катедрі, щоб зрозуміти пропорції Огоновського викладача на підставі самостійних дослідів і відчувати літературу як щось живе, про що можна і треба мати власні думки та почуття. Після нього катедри української мови та літератури у львівському університеті вийшли на рівень нудної шпаргалольової і нейнтересного повторювання чужих підручників. Його наслідники не спромоглися навіть зібраний ним матеріал укласти в якусь систему, а мусіли це зробити такі публіцисти як Сфремов.

Як історик літератури був Огоновський тісно пов'язаний з атмосферою наших своєрідних обставин, де треба було в першій мірі підкреслювати національно-виховне значіння творів. При оцінці різних письменників як педагог підкреслював для слухачів постійно духа широго та гарячого патіотизму в письменників і все те, що

належало до царини естетичної та психологічної оцінки залишав на боці. Шукаючи за заслугами письменника у праці над національною свідомістю, не докидав він факту, що літературні твори (ті, справжні, що виходять поза безпосередній суспільний вплив) живуть навіть тоді, коли минає т. зв. „історичний момент“.

Забігають про це нині і ті, що хотіли би щоб „Історія літератури“ Огоновського жила до цієї задачі самим прикметам автора як патріотів і діячів. Історія літератури живе тільки, завдяки своїм літературним прикметам собою тою свідомістю ідей, переживань і образів, які вложив у неї автор. Досі можемо читати Селі-Васа, Арнольда, Де Сантіса або Брандеса, хоча можемо не погоджуватись із ними у методі, смаку та ідеях.

Огоновський не завжди охоплював як слід різниці між великими письменниками і пересічними: він не робив великих помилок, бо не міркував талантів, не критикував, не зрозумів їх рівняти з ішими: як совісний педагог, для якого найбільшу вартість має той предмет, про який саме викладає, думав більше про своїх слухачів, ніж про психологію письменників. Не була велична, тяжка праця, ваче автора першого словника, що не має часу на особливу творчість під скриптом матеріалів.

Коли Драгоманів (правда, не завжди доцільно) робив вистереження щодо прикмет О-го як європейського вченого, то стверджував тільки факт, що в тодішній добі ніхто вже такою метою передачі знань і дати не писав історії літератури. Те, що досі ніхто не дав у нас нової систематичної праці, можна би може вважати за оцінку, що нові сучасні дослідники літератури вимагають у першій мірі порівняльної методи. А це зрозуміння залячуємо нашому першому великому європейцеві Драгоманову, проти якого починають нині підносити порожні голоси деякі теологи та психологісти.

Велика українська протибільшовицька демонстрація

В НЮ ЙОРКУ.

Напад більшовицької збиранини всіх національностей на українську демонстрацію не вдався. — Велике віче після походу. — Вся американська преса заговорила про український протест.

Від. Ред.: Незавжди подали ми коротку вістку про демонстрацію ньюйоркських українців проти Сопітін. Нині містимо докладний опис цієї демонстрації.

Нью Йорк, 20. XI. 1933.

З усіх дотеперішніх українських маніфестацій у Нью Йорку вчорашня протибільшовицька маніфестація вийшла найбільше помітною. Судячи з настрою наших людей і відгомону в американській пресі можна сказати, що її успіх історичний.

Це перша загальна маніфестація проти Росії і проти більшовиків зокрема. Крім того маніфестація переходила увесь час серед безліччя сутічок із змобілізованими інтернаціональними комуністами з цілого Нью Йорку. Так звана "Організація Приятелів Сопітінської Росії" розкинула яких 50.000 летючок в англійській мові між населення і зазвонив їм на демонстрацію, де збираються українські "петлюрівці", "літлерівці", "білогвардійці" і "бавланти" та боронити перед ними Сопітську Росію.

Отже, згідно з передбачуванням, в год. 10. рано в суботу 18. листопада на Вашингтон Скеер, там де зачинається Пята евангелія, явилась тисячі народу: українці з американськими й українськими прапорами та всякими візанаками й табличками, на яких були різні інформаційні написи, чого українці хочуть; а одночасно приїшли також у великій силі більшовицькі українського роду і ціла інтернаціональна більшовицька збиранина — а всі з різними написами проти українців і то в більшій частині з українськими табличками.

Від 9—10. год. було таке замішання, що поліція не знала, хто був хто. Обі сторони були готові до смертельної розправи, лише що атакують були комуїсти, а полонерованими були українці.

Після 10. години надтягнули із Сестої вулиці українські січовики, члени "Чорноморської Січі" в одностроях, окремі впорядники із жовто-блакитними стрічками на раменах, як громадська сторожа, українські склади сестри Червоного Хреста, чета українських дітяч у народних строях, чета української дітвори та два живі образи "Флоти" на вантажних автах. Один живий образ представляв "Волю України з 1918 р.", намальовану на зразок статуї американської Волі, а другий представляв Україну з 1933 року в таких картинах: За столом сидять більшовицькі комісари і пирують, а перед ними ціла виголодженна Україна: матері з дітьми на руках, вижуджені мушени, жінки й діти, а над ними смерть з косою. Ці живі картини треба було обороняти вже в часі їх наладжування біля української католицької церкви св. Юрія при 7-й вулиці, бо там зібралась частина комуїстів, щоб поломити написи й ціле вирядження. Це була причина, чому згадані відділи в одностроях йшли разом побіч, позаду та напереді живих картин.

Сутічки з комуїстами розпочалися такі в часі збирання, але до загальної розправи прийшло біля будинку технічної школи Купер Юніон Голд. Наші січовики були на все приготовані і дали належну відправу валасникам, так, що вони наче череда почали гурмою втікати. Поліції це було, бо збірка мала бути на Вашингтон Скеер.

Швидко коли ціла випава надійшла на площу збирання, поліція взяла похід під свою охорону. Більшовики явилися в такій силі, що, зладившись, було їх більше ніж маніфестантів. Щоб не допустити до кровопролиття на місці, поліція дала приказ нашим маніфестантам устатуватись до походу зараз. І тому замість сплівалої прололки три чверти години треба було майже в безвечерній часі рушити в похід.

Швидко в часі походу почав виринати похідок, хоча з обох сторін йшли по обох чіпках комуїсти з табличками й "амуніцією" і кидали на маніфестантів то пляшками а молоком, то цеглами, то паливами. Поліція, даючи дозвіл на маніфестацію справді слова дотримала і цілий час боронила маніфестантів.

У кількох місцях більшовики змобілізували свою силу, щоб перервати похід. Поліція — кінна й піша — робила все можливе, щоб не допустити до цього. При цій нагоді приходило до безліччя бійок між поліцією і більшовицькими.

Газети подають, що арештовано 6 більшовиків, між котими в лише одне українське ім'я, а решта яких єто напастники. З маніфестантів вилучено в плечі пляшочку а молока, цигарочку а папір, грош, Івана Бойчука, який, як вистало з американської армії, піс американський погонор та зрадці, сам одягнений в чорний. З поліції ра-

хений один детектив та один полісмен тяжче, а кількох легше. Ні один смертельно.

Преса ньюйорська передовисна подробицями а маніфестації та більшовицької вадасти. Великі й менші газети в Америці помістили в суботинних пополудневих та північних ранішніх виданнях ширші пояснення про цілу маніфестацію й її причини, згадуючи при цій нагоді про написи на табличках, на вантажних автах із живими картинками, про ціл великого віча після походу, про резолюції і т. ц. Деякі подали фотографічні знімки а походу, деякі наголосили на ширину цілої сторони. Загалом зробили з цілої маніфестації сенсацію, бо вона трапилася саме в часі, коли вся преса занята була обговорюванням призначення Сопітін Америки. Все змішалося разом а одним бійки а поліцією підчас походу, який дійшов аж до 67-ої вулиці, отже на просторі 63 міських кварталів (блаків), і перейшовши попри будинок польського консуляту, закінчився в саді Сентрал Опера Хаус.

Там відбулося справді велике маніфестаційне українське віче, в якому не могли взяти участі всі маніфестанти, яких преса нараховує на 8.000. Лхм, бо сали не могла всіх помістити. Віче тривало 4 години, від 1. до 5. пополудні Відкрив його гол. маніфестаційного комітету гр. Дм. Галиччя і перелав провід адвокату Миколі Пізнякові. Промови виголосили (по англійськи): ред. Омелян Ревяк, ред. католицького тижденика "Америка" а Нью Йорку о. Іван Лефарж о. Іван Балкуніс, литовський священик а Боуклина та адвокат Степан Янко. По англійськи представив також бесідників та давав пояснення про зміст українських промов адвокат Пізняк, як предсідник. По українськи промовали: д-р Лука Мишуга, Володимир Катронський, д-р Семен Демидчук, Олена Лотоцька і Теодор Свистун. Перед вічем відігравано стоячи американський гімн, а після оба українські гімни під проводом гр. Василь Гелі а Джерал Сіті.

В неділю 20. листопада відбулося в Нью Йорку, згідно із закликом центральних організацій, жвабне богослужіння в першій св. Юрі при 7-й вулиці а відповідною патрістичною пролодою о. П. Понятинця, а ввечором у церковній салі концерт брацтва св. Михайла (від 1. "Провидіння") в честь св. Михайла, патрова України.

ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ Є МІСЯЦЕМ "ПРОСВІТИ"!

Нема стабілізації долара.

На основі вістей, які приходять з Нью Йорку, всі поголоски на тему стабілізації долара в найближчих днях не покриваються з дійсністю. Політика американського уряду хоче повернути ціни 1926 р. шляхом обниження курсу долара, підносячи ціни золота й побільшуючи обіг банків, причому користає з права на емісію трьох мільярдів доларів. Тепер уряд старається якнайшвидше пустити в обіг ті мільярди. Девальюційна політика Рузвельта викликала велике невдоволення, чого доказом поголоски про димісійні наміри багатьох американських державних мужів.

По широкому світі.

— Французький сенат прийняв проект закону, що апробує виміну документів між Францією і Німеччиною в справі торговельного обороту між територією сарського басейну і Німеччиною.

— В Парижі скінчилась перша французько-італійська господарська конференція, на якій рішено повернути торговельні взаємини між обома державами.

— Берлінське бюро Вольфа рішило на загальних зборах розв'язатися й утворити нову агенцію під фірмою "Дойтше Нахріхтен-Біро".

— Літвінов виїхав з Риму і прибуде в четвер до Берліна.

— Офіційний остаточний вислід виборів до кортезів представляється так: правий 207 мандатів, центр 167, лівий 99, в тім 58 соціалістів.

— З Бетгерст у Гамбії (зах. побережжя Африки) вилетів американський пил. Літборт з жінкою на порт Наталь в Бразилії, виландений 1.900 миль.

— Уряд західної Монголії вірив зносини з Китаєм і проголосив незалежність монгольської держави.

Сніг, вці, калюші, вибагливу обуву та різного рода пантофлі — поручає

МАРІЯ ПСТРУХОВА

697 Львів, ул. Галицька 11 2-10

Мистецьке життя.

ВИСТАВКИ ОЛЕКСАНДРА АРХИПЕНКА В АМЕРИЦІ.

Наш знаменитий різьбар Ол. Архипенко, що своїми працями в українських павільйоні на світовій виставці в Шикаго був найкращим експонентом і гордістю нашого павільйону — улаштує цієї зими свої виставки у 18 найбільших американських містах. Одночасно виставка відбувається у двох містах і кожна складається з коло 50 праць мистця. О. Архипенко постійно мешкає в Ньюйорку і веде свою власну школу різьби, малювання, рисунку і декоративного мистецтва.

ВИСТАВКА ПРАЦЬ МИКОЛИ ГЛУШЕНКА В ПАРИЖІ.

У другій половині листопада (12-го) в галерії Жувея у Парижі відчиниться виставка праць нашого мистця М. Глушенка. На відкритті крім мистецького париського світу був присутній мер і префект міста. У перший день закуплено чимало вкарел мистця. Критика дуже тепло прийняла виставку.

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВА У ЛЬВОВІ.

10. грудня відчиниться мистецька виставка Асоціації Н. У. М. в залах Наукового Т-ва ім. Шевченка. Журі виставки відчинило коло 60 праць, присланих на виставку, аби показати громадськості такі речі, які стоять на вищій мистецькій рівні.

УКРАЇНСЬКА МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА У ВАРШАВІ

У Варшаві 8. грудня відчиниться виставка мистецького об'єднання "Спокій", з черги VII. Виставку відкриває проф. О. Лотоцький, голова Українського Наукового Інституту у Варшаві.

ВІСТІ З АСОЦІАЦІЇ НЕЗ. УКР. МИСТЦІВ.

Цимк димак Асоціація Нез. Укр. Мистців випустила у світ дві монографії: М. Глушенка, з 32 ілюстраціями, портретом і автобіографією автора та О. Сахновської. Обі монографії видані зразково, на гарній папері, а фактовими текстами. Це вже 3 книга цієї нашої мистецької організації, і перші монографії а обсягу мистецтва на наших землях. Чужинні тексти при них (а французький і англійський мови) роблять їх доступними чужинцям.

До президії Асоціації Н. У. М. мистець Святослав Гордицький зложив листа, аби його прийняли назад до організації. Лист зміджує новим усі непорозуміння, зважені а його діяльністю за останні два роки поза Асоціацією і дає гарантію, що на майбутнє їх не буде. С. Гордицького прийняли до Асоціації і доручено йому реферат при організації виставок.

Асоціація приступила до друку чергового числа "Мистецтва" і двох монографій: Грищенка і Андришенка. Підготовлюється недика монографія Петра Холодного, на яку буде розписана передплата.

(п. к.)

3 організаційного руху.

ПОВІТОВИЙ НАРОДНИЙ ЗІЗД У ЛЬВОВІ.

Дня 28. листопада 1933 р. відбувся Повітовий Народний Зізд у Львові. Зіздом проводив урядуючий заступник голови Повітового Народного Комітету ред. Гриць Глазкий. Зіздомлення а діяльності Комітету зложив секретар пос. Ілько Лисий. Реферат про політичне положення і про пропаганду української справи закордоном виголосили пос. Величанин і пос. Рудницька. По рефераті о. Добрянський виголосив коротке притання від Організації Українців міста Львова. На Зізд прибув також голова партії пос. д-р Д. Левинський, якого а збраний призначили одесками. Підчас дискусії а голова виголосив довшу промову, а якій між іншим змлював нашу господарську діяльність, підкреслюючи, що при збірних зусиллях навіть а часі кризи наш нарід може на господарському полі багато досягнути, бо має на те дуже великі можливості. Потім ред. Глазкий зреферувал організації справу повіту. Зізд прийняв до відома відомлення а діяльності Повітового Народного Комітету, висловив довіру партії і Українській Парламентарній Репрезентації і ухвалив резолюції а організаційних справах повіту. До нового Повітового Комітету Зізд вибрав 10 членів і 3 заступників, а головою ПНК вибрав ред. Глазкого.

ДВІ ПОЛІТИЧНІ НАРАДИ УКРАЇНСЬКОГО НАЦ. ДЕМОКРАТИЧНОГО ОБ'ЄДНАННЯ В КАЛУШІ

В Калуші відбулися в днях 26. і 27. листопада дві політичні наради, скликані Повітовим Народним Комітетом.

Перша нарада була призначена для місцевої і по зацікавленій Асоціації, яка зійшлася у досить поважному числі. Реферат посол О. Луцький у цікаво виголошений промові порушив низку актуальних справ, зокрема тих, які торкаються генеральних змін а світовій політиці і зв'язаних з тим перемін, які переживає українська справа на міжнародній арені. Осей поважний реферат, ілюстрований власними спостереженнями і переживаннями до політичних центрах Європи і нашім

давши повідомлення, викликав багатьох неспокійних дум серед присутніх.

Сьогоднішній день, в понеділок 27. XI. н. р., відбувся довірочна нарада, на яку прибули представники найближчої громадської організації в місті повіток УМ. Наряду з старшим Головою Повітового Народного Комітету й-р Іван Соханський та віддав голос послами О. Луцькому, який у 2-годинний промови виступав зібраним нашою теперішню політичне подорожання в країні і за кордоном та промислу Української Парламентарної Репрезентації. Вінні звернув спеціальну увагу на недалекі вибори до сільських рад і зreferував виборчу організацію.

Після закриття наради давав пос. Луцький всім порадити численним охотам. На жаль, спізнена пора примусила гостей відійти, через що багатьом справ закінчилося незадоволенням. Вказанням було би, щоб У. П. Р. частіше делегувала до Кауша когось з п. послами для полегшування того роду справ, які за одним по-втом істот доводило напруженості годі поладати.

ВЕЛИКЕ ВІЩЕ В БУКАЧІВЦІХ.

Дня 26. листопада н. р. відбулося велике віще у Букачівцях, яке скликав Повітовий Народний Комітет у Ротатині. На віщу було біля 1000 людей зі всіх сіл того району. Віщем проводив о. Куницький, парох Букачівцях, д-р Комарисський, лікар і Іван Дмитрів, господар у Підмихайлівцях. Реферат про політичне положення українського народу, а зокрема про шкідливість і громадську самоуправу виготовила пос. Кузик. Промову пос. Кузика зібрані часто переривали гучними оплесками. Віще укажило довіря провідомі УНДО, Українській Парламентарній Репрезентації і зокрема послами своїм зкрити Кузика. В дискусії промовляли п. Дмитрів з Підмихайлівцях і п. Сеня з Журова та о. Куницький. По віщу відбулася нарада представників кооператив Букачівського району.

ДОВІРОЧНА НАРАДА УНДО В СОЛОТВИНІ.

У Солотвині відбулася дня 19. XI. н. р. довірочна нарада, на яку зібрані представники 17-ти громад солотвинського судового повіту. Сажа кооперативного тому була битком набита. Реферували посми Кузик і Чукур.

Пос. Кузик виготовив довший реферат про положення українського народу на Великій Україні і в Польщі, та приступив пояснювати новий самоуправний закон, доводячи акценти, як українському населенню до нього застосуватись. Потім пос. Чукур обговорив господарське положення нашого народу. Населенню гір і діляг загрожують голод через цілковитий брак зарплат, як також через неурожай, що навістив ті околиці виснажок холодної і дощової осені в літа.

У дискусії забирали голос численні представники громад. Указано довіря Українській Парламентарній Репрезентації. Нарада закінчилась відспіванням національного гімну.

ПРАВНИЧІ ВІСТІ.

ПОЛЕКШІ ПРИ СПЛАТІ ПОДАТКОВИХ ЗАЛЕГЛОСТЕЙ.

В 94 числі денника державних закорів а 1. грудня н. р. проголошено розпорядок міністра скарбу про полекші при сплаті податкових залежностей. Полекші торкаються залежностей, які повстали до дня 1. жовтня 1931 року при сплаті ось таких податків: ґрунтового, від нерухомостей, промислового, доходу, майнового, від сплати і даровна та самостійних комунальних давань, як виправочний податок для сільських громад, інвестиційний податок, спеціальні сплати та дорогові доплати.

Цей розпорядок признає полекші для цих податкових залежностей але тільки для хліборобів, власників будинкових нерухомостей та позісачів (приватних і правних осіб) торговельних і промислових підприємств. Іншим особам, що не належать до трьох вище згаданих категорій платників (як впр. військових професій) — цей розпорядок не дає ніяких полекш.

Сплату залежних податків (з часу до 1. жовтня 1931 р.) після забезпечення залежності на гіпотеті — розкладається в уряді на 20 піврічних рат платних від 1. січня 1935 року. Платникам, що не можуть забезпечити гіпотетично залежностей — відписується в уряді 1/4 частину тих залежностей під умовою, що решту сплатять у 12 рівних квартальних ратах, платних від 1. січня 1935 р.

Спробу і спосіб гіпотетичного забезпечення та висоту залежності треба перевірити у приміщенні скарбового уряду. В. Л.

АТЕНТАТ НА ПАПУ, МУСОЛІНІЯ І КОРОЛЯ?

У зв'язку з вибухом бомби в базиліці св. Петра в Римі (що сталося в червні н. р.) поліція арештувала трьох виконавців того замаху. Всі три злочини сенсаційні згадані. М. І. виявили вони, що організації „Рух справедливості та волі“, до якої належали ці три атентатники, постановила була вислати в поліття цілу базиліку св. Петра в хвилині, як там було 50.000 намісників і папа з кардиналами. Та сама організація, згідно із згаданими арештованими, приготувала атентат на Мусолінія та Італійського короля.

ЛЕТ ЛІНДБЕРГА

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО. ПАТ. Кораблі, які були в дорозі на Атлантичному океані, сигналізують, що бачили Ліндберґа літак під 13 ступенем північної ширини та 28.20 ступенів західної довжини.

Ліндберґа сподіються в Наталі в стейті Ріо Гран-у-де-Норте в Бразилії, в год. 16 (час Грініч).

ВЕЛИКА ФАШИСТИВСКА РАДА ДОМАГАЄТЬСЯ ЗРЕФОРМУВАННЯ ЛІГИ НАЦІЙ.

РИМ. ПАТ. Велика Фашистівська Рада відбула 5. грудня під проводом Муссоліні перше засідання осінньої сесії. В резолюції рада визнає „чорні сорочки“ до співпраці над суспільною перебудовою, яку започинає Муссоліні, задля сирітлення добродути італійського народу та політичної сили Італії.

Після промови Муссоліні почалася дискусія на тему становлення Італії до Ліги Націй. Велика Рада постановила дальшу участь Італії в Лізі Націй вчинити залежно від основної реформи тієї установи. Це повинно статися в якнайкоротшому часі і обняти цілість справ Ліги Націй в її будові, діяльності та завданнях. Велика Рада ствердила, що хід подій не дозволив перевести переговори в справі американських доларів і постановила асигнувати 1 мільон доларів, щоб дати новий доказ доброї волі Італії. Велика Рада сподіється, що оскільки порозуміння пам'яє про, повсталу внаслідком війни сторінку „вийел“ і „має“.

Найближче засідання Великої Ради буде в четвер.

Не вільно п'ити настоячку.

НЬО ЙОРК, 25. листопада. (Вл. кор.). З пероголосуванням 36 стейтів за знесенням прогібіції приходить пора, де властиво нема ніякого закону про управління пиття горючих нап'итків. В грудні прийде пора розпочинати тим журитися. Міжтим Едвард Мааруні, голова ради для контролі алькогольних нап'итків стейту Нью Йорк, видав тимчасові постанови для власників пиварень з акціями, як вони мають приновитися до нових відносин. Ці акції обіймають 32 сторони друкованого слова і стають загалом для теперішніх шинкарів. Вони не знають, як ці постанови перевести в практиці. Одна з найдивніших е та, що при питті не можна стояти коло шинкасу („барн“), як це увійшло в звичай в Америці здавна, але треба сидіти. Бартендери передують способи, якби посадити гостя, коли він стане біля барн і зажадає склянку пива або чарку горілки.

НОВИНКИ

— Папучі — пантофлі — берлячі — фільмові чоботи поручає і виконує робітня „ІБІС“ вул. Собеського 9 (давніше Вроновська). 679 4-10

— Зібрання львівських Членів Т-ва „Плай“ з метою оснувати Відділ у Львові відбудеться у вівторок 12. грудня при вул. Корняків 1. в 19. год. Участь усіх членів обов'язкова. Гостям раді. 715 1-1

— Традиційний Свято-Андрієвський Вечір улаштує Т-во Українська Бесіда і Т-во Охор. Дітей у Львові дня 12. XII. 1933 р. год. 8. вечір у кімнатах Т-ва „Бесіда“ при вул. Рутівського ч. 22. Вступ для членів і впроваджених ними гостей. 717

— Ювілейний вечір для вшанування 35-літньої діяльності директора Й. Стадника відбудеться не 15-го н. м., а 14-го в салі Муз. Інституту у Львові ім. Лисенка. Труп театру ім. Тобілевича, що є театром „Кооперативу Український Театр“ у Львові відіграє п'єсу Ф. Мольєра „Гра на замку“. Листи та привіт з нагоди ювілею Й. Стадника можна спрямовувати на адресу Кооперативу Український Театр, вул. Шашкевича 5.

— Дві оперні вистави у Львові відбудуться дня 11. і 13. грудня при співучасті львівської філармонії під орудою диригента А. Дольницького. 11-го ставлять у міським великим театрі „Мадам Батерфляй“ з Липовською, Вроцьким і Шіном, 13-го „Кармен“ з Вермінською, Грушинською і Рейханом.

— В Українським Науковим Інституті в Берліні викладатиме інж. Д. Волошак 8. н. м. вечором виклад на тему: Невольна служба.

— Музей Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові, вул. Чарнецького 24, мав у місяці листопада 108 каталогових чисел природу до ч. 24200 включно. В поодиноких відділах прибуло предметів: археологія 69, побутова старовина 19, історичні пам'ятки 5, церковна старовина 1, етнографія 108, різьба 1, графіка 1, альбом репродукцій 1, фотографія 21, монети 103, банкноти 29, медалі 2, паяжети 1, відзнаки 3, печатки 1, фотокартки 3, діалогісти 3. Жертводавцями були пп.: Белеза Я., проф. Вахнянин Б., проф.

Галушницький І., проф. Глатишак М., Геза С., Гой О., д-р Дурделло Е., учнт. Домановський Б., дир. Дорошенко В., Дубавич Т., Давидів Е., Дудич Б., Заклинський З., кооп. „Згода“ в Залукві, рев. Кітера, Кулицький Т., о. Кедровський В., Косович І., Красницький С., Котів І., ред. Курдидан А., д-р Левицький В., д-р Лукасевич Л., Лудин Ю., Малуца Я., рев. Мельничук М., Мельничук Я., Микитин Т., арт. Новаківський О., Оленчак В., Овчар С., Орач М., Олеськевич М., Пастрик М., Польовий О., Прихілько Р., Палюк С., Стефанович А., Сухоробський Торонська О., Тузак О., учнт. Турик С., Теліньська Ю., Течківський М., Фарміга В., Цинкаловський О., кооп. „Червона Калина“, проф. Шендрик І., о. Шпитковський С., Юрків Ю., Янушевич Л. Відвідувачів було 22.

— Музей Визвольної Бороти України.

Дуплікатний фонд Музею містить у собі сотні назв українських і чужих часописів та ріжних видань. Особливо багато публікацій Союзу Визволення України, Центрального Союзу Українського Студентства, Українського Музичного Т-ва в Празі, Видавництва „Українське Слово“ в Берліні й ін. Матеріали цього фонду служать Музеєві для обміну та для доповнення ріжних збірок і бібліотек. В останній час скоплектовано з десятків книгозбірень для потреб української еміграції у Франції й на Балканах. Крім того за посередництвом Курія Старших Пастунок „Україна“ передано пакунку книг у розпорядження Лемківської Комісії при головнім відділі Т-ва „Просвіта“ у Львові. Дуплікатний фонд Музею займає на складах ціле гаражне помешкання й безпосередно зростає. Останньою більшою пожертвою до цього фонду був дар проф. д-ра Ол. Колесси (14 пакунків української преси), також п. Василь Войтавіський із Загребу в Югославії передав до Музею численну збірку (більше 100 чисел) українські в хорватських часописах з останнього десятиліття.

— Чеська публікація про голод на Україні. В Празі вийшло 1—2 число за листопад—грудень журналу „Голод на Україні“ в чеській мові. Журнал має виходити що два тижні. Метя журналу познайомлювати чеську суспільність з жахливими обставинами, які панують тепер на Україні і організувати негайну поміч. Редактором двотижневика є проф. Бочковський, видав-

„ТЕКСТИЛЬ“ — СТ. ЗАЛЕСКА, ГАЛИЦЬКА 18, Тек. 28-10, поручає матеріали військи — на шкільні мундур-702 нн, костюми, муж. убрання та інші шовка

цем Комітет Допомоги Голодуючій Україні. На зміст 1—2 числа складається поза вступною статтею, стаття: „Як дійшло до голоду на Україні“, низка приватних вісток та листів з України в справі голоду, голоси чужої преси про голод на Україні, вістки про працю комітетів та поодиноких людей в справі допомоги голодуючим і т. п.

— Нове обтяження шкільних свідочів. Міністерство освіти видало до шкільних кураторів обіжник, щоб в усіх державних і приватних школах наліпляти на шкільних свідочах спеціальні значки на фонд т-ва будови шкіл. На свідоча нижчих шкіл призначені значки в ціні 10 сот., середніх шкіл у ціні 30 сот. Обіжник обов'язує вже тепер.

— Перед знижкою цін цукру. З Варшави зачувати, що в найближчому часі можна надіятися подешевіння цукру. Теперішні високі ціни ніяк не даються вдержати. В економічній комітеті ради міністрів створено спеціальну комісію, що займатиметься тією справою.

— Мороз та сніг. Температура в Польщі опала пересічно до 6. у деяких околицях до zero степенів. У Східній Галичині все ще мороз тримаються та доходять і до 20 степенів. Морози охопили всю Європу. В Голляндії температура доходять до 20 степенів. Усі канали та ріки позамерзли й унеможливили комунацію. В багатьох місцевостях потрібали газопи рури, тому багато підприємств припинило працю. Кількох людей замерзло на смерть. На Мадарщині морози доходять до 14 степенів і з того часу зросло число самогубств. За один день у Будапешті покінчило самогубством 7 людей, на провінції 5. В Болгарії морози доходили до 32 ст. Сніг утруднює комунацію.

— 18.726 безробітних більше. На основі обчислень державного уряду посередництва праці число безробітних, зареєстрованих у Польщі до 22. листопада н. р., дійшло до 265.303. Приріст безробітних на протязі тижня за 18.726 осіб.

— Коли вільно закувати арештанта в кайдани? Головна команда державної поліції видала обіжник до поліційної влади в справі конвоювання арештантів. Обіжник вказує, що накладання кайданків допускається тільки сироті осіб, що стоять під замітом злочину або проступку, загроженого карою смерті або карою важчим вище 5 літ.

— Другий залізничний шлях Красне-Здоубув. Інвестиційний план держатини залізниць на 1934 р. передбачає будову кількох нових шляхів чи там других залізничних шляхів. Між іншим запроєктовано конст. 2 міліонів зол. будову другого залізничного шляху на тегерінській залізничній Красне-Здоубув. Населення повітів на залізничну Красне-Броди дістане працю.

— Новий „Дом Людини“ посвятили у Давидівцях, пов. Чортків, при співучасті тернопільського воєводи Марушевського й інших польських достойників. Дім той збудували з ініціативи воєводи Марушевського.

— Трагічний наслідок мішаного подружжя. В домі при вул. Шептицьких у Львові пробував відобразити собі життя 22-літній електромонтер, Владислав Урсин, напившись денатурованого спирту. Причиною були родинні невагодини. Він і батько почувалися українцями, мати ж шовіністка полька. З того приводу між матір'ю і батьком та сном приходило до безпастаних суперечок, які довели сина до самогубства. Його виставили до шпиталю.

— Львівська хроніка. В магазині обуви Я. Айзенберга під фірмою „Гермес“ при вул. Лежисів анбухала наслідком неосторожності пожежа, що знищила кілька тисяч пар обуви. — В ювілейському складі Бутка при вул. Академічній невідомі гості вкрали чотири годинники вартості 250 зол. — При вул. Казимирівській тріска від морозу водопровідна рура, наслідком чого вода заліяла пивниці й склади з товарами.

— Краєва хроніка. Суд у Тарнові засудив на 5 років в'язниці Іллію Дара, що пускав в обіг фальшиві 10-золотівки. — В Ганусівцях пов. Станіславів арештовано Проця Перста, що вбив Василя Филипчука у Вовчівці. — Морози в Станіславові доходять до 30 ст. — В Коломиї арештовано шайку грабників, що доконала в різних місцевостях кілька грабунків і вбивств. Провідником шайки був В. Данилюк, караний вже 10 разів.

— Неправильна контроля. Найв. Суд у Варшаві розглядав касаційну справу львівського судді Маркова, засудженого свого часу на 6 місяців в'язниці за припинення карн на 3 роки за недостачу нагляду. Його відследили на юстицію канцелярії нотаря в Бучачі, причому зникла недостача кільканаятьох тисяч зол. з приводу скарбових оплат. Суддя не зробив судового ужитку з того відкриття, бо нотар тимчасом недобіг покриття. Суддя припинено в урядуванні, а справою займався дисциплінарний суд.

— Смерть великого німецького поета. У квітні в Льокарно помер один із найбільших німецьких поетів Стефан Георг в 65 р. життя. Його літературне надбання незвичайно велике. Це все здебільша поезія. Ось найважливіші його збірки: „Гімни“, „Мандрівки прочан“, „Альга-баль“, „Пастуші книжки“, „Рік душі“, „Килим життя і пісні про сон і смерть“, „Семий перстень“, „Зоря Союзу“ та „Війна“. Крім цього дав він мистецькі переклади чужинних поетів: Шекспіра сонетів, частини „Божеської комедії“ Данте, Бодлера, Россе ттія, Верлена, Ануція і збірки літературних нарисів „Дні та діла“.

— Злодії моди. У Парижі відповідатиме перед судом молода швачка Дювівіє, яка зорганізувала потайне товариство злодіїв, що жили з перепродажі оригінальних моделей париської моди американським фірмам. Американські фірми віддавали копіювали французькі моделі; останніми часами вони могли, завдяки париським злодіям, випускати на ринок останню париську моду майже рівночасно з Парижем.

— З нових польських досягнень. У новинці під повищим заголовком („Діло“ ч. 323) наслідком друкарської помилки подано, що „Дом людини“ посвячено в Товстому, має бути Толстолузі.

— Толстолова вода елегантних пань. Елегантна дама з'явилася лише толстолову воду 5 Fleurs-Forvil, із ніжним смаком.

3 концертної салі.

ГУБЕРМАН.

Це один з тих дуже нечислених, ледь декількох мистців, що знаходяться на найвищому ступні мистецтва; артист-відтворець, який глибиною інтерпретації виконуваних творів піднімається до одного рівня з самими йорджі; врешті віртуоз, якому на сьогоднішній день зоріанже хіба тільки Крайзлер. Говорити зокрема про те, чи дійсно риса його гри і характеризувати одні як „драл“, інші як „слабші“ не треба тому, що всі перші і помилки, які в сумі складаються на поняття великого артиста, тут розвинені до найвищого ступня, а само поняття „великого“ артиста, набрав характеру „ідеальності“ в пошуванні у всіляких можливих суперлативами — коли йде річ про Губермана.

На першому концерті — при супроводі фортеп'яну — виконаватор п. Янін Гіттель виле не тільки далеко поза рамками свого завдання, але, місцями, до ролі співак-сопрано; другий концерт був з оркестром — диригент д-р Солтис — яка мала свій „добрий“ вечір, але в ньому жаді, немовби й не було, тільки зовсім незвичайні ідеї, ані, бода,

Різнюки дня.

На мистецьких бантах.

„Підете на вулицю Чарнецького і побачите браму. Але ви до неї не йдете. Потім побачите другу і ви до неї не йдете. Там будуть одні двері на право, другі на ліво. В ті на право ви не йдете, а в ті на ліво — теж ні. Вийдете на подвір'я, станете плечима до брами і вийдете в гору на право. Високо, на четвертій поверсі побачите вікно. От там я й працюю!“

Так мені пояснює колись незабутній Петро Іванович, як дістатися до його майстерської робітні. Я пішов, виконав точно все і — не трапив. Потім навіть фелетон про те писав.

Минуло з того часу кілька літ. Петро Холодний покинув не тільки свою робітню, але й нас усіх, і тільки його ніжні твори, та золоті спомини лишилися по нім...

Довго стояла пустою кімнатка на четвертій поверсі. Ніхто там не жив, ніхто навіть не входив.

Бо пощо?...

Зникли зі стін образи, а полицю ганчана посуд, зі стола фарби, пензлі, папери і... блишанка з тютюном.

А наді все — не вийде вже на стрічу Петро Іванович, вічно усміхнений і кожному радий не тільки поглядом, а й своїми розумними і ласкавими очима і не скаже:

— А-а-а! Вітайте, вітайте, добре, що зашли...

Довго стояла кімнатка пустою...

Аж ось адібає мене Михайло Осінчук.

— Зайдіть завтра до мене.

— До вас... На Софії?

— Ні, на Чарнецького. Там, де працював колись Петро Іванович.

— Стр чотири сходи!

— Помилаетесь — сто два...

Я прийшов і не пізнав кімнатки. Не знав її

вислізала вона, коли в ній працював Труш, знав добре як виглядала за Холодного, але тепер...

Стіни білі-білосніжні. Ні слайдів павутиння того невідлучного мебля кімнати, фарби, пензлі, папери — посипані в одному куті, образи, штаблони в другім; в третім ліжко і полиці з книжками. Залізна під грів кімнату, електрична вода на чай, а між подвійними дверми — свіжарня.

Не допитуюсь, чи залила під лавицею грів кімнату, електрична чай, а свіжарня між дверми оправдує свою назву... Нібито не можна цього зміркувати з явних відносин, обставин і тим подібної ситуації?

Ніякі інша річ, бо нині свято.

Не бійтесь Шановні Читачі, ніяке велике замовлення, навіть не іменний господаря Зіпшляси сюди нині добрі люди, щоб подумати разом із Осінчуком та Ковжуном над новим словом „Мистецтва“ і старими довгими за попередні числа.

Во маленька кімнатка на четвертій поверсі при вулиці Чарнецького це не тільки майстерська робітня артиста, це й редакція „Мистецтва“, яке оба з Ковжуном якесь чудом вилізуть. Після цього примірюючи кожне (о Львово, столиці західних українців — половина чисел вістачі-ся!). А крім „Мистецтва“ ще й монографії: Глушенка — вже є, Андриєнка — вже буде, а там і інших...

Авторські гонорарі, редакційна плаття — все це навіть не в мріях. Коби на папір і квітти, а гонорарем — чужі похвали з усіх усюдів. Цікава річ... Свої нажуть: „Звичайна річ“ — чужі: „Велике досягнення“... Зовсім навпаки, як у літературі.

Мені теж адавалася: звичайна річ — доки не прочитав чужих похвал і не побачив, серед яких обставин іде велика культурна праця при вулиці Чарнецького, теп-теп високо — на мистецьких бантах...

Галактіон Чіпка.

З судової салі.

ПШОДОВНИК ДЕРЖ. ПОЛІЦІЇ ПЕРЕД СУДОМ
У БЕРЕСТІ.

Дня 30. листопада ц. р. відбулася в окружному суді у Бересті н. Б. як замісць аналіз окр. суду в Пінську, розправа проти старшого пшоводника державної поліції Владислава Трояновського за застрелення в селі Орхово волости Домашова (повіт Бересте) вночі з 3. на 4. вересня ц. р. 70-літньої старушки Олександри Голендер та за пострілення револьвером стрілки мешканця тої громади Олександра Мельничука. Вчинків тих допустився Владислав Трояновський у часі саужби. Убивства Олександри Голендер допустився Трояновський а цей спосіб, що віддав через вікно до хати. де старушка лежала на ліжку, кілька стрілів, з яких один поціляв її в голову, убиваючи її на місці. Ушкодження тіла Олександра Мельничука допустився Трояновський таким робом, що наваж його до себе прикликати вночі, патролюючи за іншим мешканцем тої громади, а коли Мельничук ішов на той зазив разом з Яковом Галуком, Трояновський, лежачи біля рова, віддав до нього два стріли, з яких один і зранив у ногу Олександра Мельничука.

Тої самої ночі і з тої самої нагоди побив конфідент поліції Гаврило Ломакін, б. старшина армії Балаховича, громадянина села Орхова Якова Галука, завалявши йому легке ушкодження тіла. Означне ця справа не була предметом вище згаданої розправи.

В імені пошкодованих Олександра Мельничука та Дмитра Голендер, синя збитої Олександри Голендер, зголосився д-р Володимир Загайкевич, адвокат у Перемишлі, який зголосив цивільне позовництво. Зараз з початку розправи поставив оборонців оба. Трояновського адво. Ярош з Ковля внесок піддати обвинуваченого психіатричному дослідженню у відповідному заведенні. Трибунал прихилився до того висесення (до якого прилучився також прокуратор) та оголосив постанову віддати обвинуваченого лікарським психіатричним оглядом на час 4 тижнів. З тої причини розправу відложили.

Дописи.

КАЛУШ.

„Шомри“ — ще одна причина безробіття наших робітників. Тартаки на іншому Підкарпатті, що є переважно в жидівських руках, починають щораз частіше давати працю жидівським „шомрам“ чи пак кандалатам на анілад до Палестини. Через це тартаки рідкують дотеперішніх робітників, у першій мірі українців, щоб на їх місце примістити „шомри“. Говориться, що правда, що їх приймали на короткий час, найзайма на біжисячну практику, однак переважно нізвідки зяттяються, зрештою на місце візжиків приходять нові сили. Останньою з причини занеження вибаву до Палестини шомри залучаються у нас постійною робочою силою, яка випирає нашого деревного робітника і відбирає йому останній кусок хліба. Як згадано, цей обсяг праці заобсерувати на цілому Підкарпатті, головню по тартаках, одначе й інші місця помічав не тільки від „шомрів“.

БЕРЕЗІВЩИНА

Відкриття читальні „Просвіти“ в Кінськ. В неділю 19. листопада ц. р. в селі Кінськ, березівського повіту, відбулося святочне відкриття читальні „Просвіти“ ім. Маркіана Шашкевича, яку заснували скляни ще в літі ц. р. завдяки кількарічній освідуючій праці місцевого пароха о. Йосифа Криса. Це миле свято відкрило у битком наповненій салі церковного дому голову читальні о. Й. Криса, а опісля делегат сільської філії „Просвіти“ аложив привіт та візав селити до праці над собою. З черги урядовець філії п. Венгальовський починив статут та накреслив план праці для нового виділу читальні. Негайно аписалося 65 членів, з того 25 жнок. Відспіванням стрілецьких пісень та національного гимну закінчилося це свято. Ось так поволеньки, але поспідовно притигає та захоплює просвітницькі ідеї наших земків, витягаючи їх з темряви, яку саме тепер використовують наші сусіди та візуть у душу цього земка з т. зв. земківським букварем, аби лише зманити його до себе, а опісля тим лекше втопити у своїм морі.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Стефанія з Ленківських Будзінювська, вдова по б. п. о. Осипі Будзінювським, парохів в Мокротині, померла 27. листопада ц. р. в Микитинцях біля Станіславова у 78 р. життя. Виховала вонз своїх синів в українській душі й одні з них згинув у боротьбі за українську державність. Вічна їй Пам'ять!

СПОРТ.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

ВІДЕНЬ: Перша рунда мистецтва уже скінчена, о-сіннім мистцем є Рапід. Табеля представляється ось-як: 1) Рапід 19 пунктів; 2) Адміра 16; 3) Вієнна 12; 4) Австрія 12; 5) Донна 11; 6) В. А. II 10; 7) Гакоа 10; 8) Ф. А. II 10; 9) Віл 9; 10) Спортклуб 8; 11) Вакер 8; 12) Лібертас 6 пунктів.

ПРАГА: Останні змагання за мистецтво першої рунди дали такі висліди: Славія — Богемієнс 6:1; Топрга — Чехія Карлі 10:0; Вікторія (Пільно) — Жієніє 4:1; Теплієр — Вікторія Жіжков 2:0. Осіннім мистцем є Славія. Табеля: 1) Славія 13 пунктів; 2) Спарта 12; 3) Кладно 11; 4) Теплієр 9; 5) Богемієнс 9; 6) Вікторія (Пільно) 8; 7) Наход 8; 8) Чехія Карлі 8; 9) Вікторія Жіжков 6; 10) Жієніє 6.

БУДАПЕШТ: Бочкай — Гунарія 2:1; Унпешті — Атіля 3:1; III. Округа — Кієпешті 3:1. Стан табелі: 1) Ференцварош 20 пунктів; 2) Унпешті 20; 3) Бочкай 16; 4) Кієпешті 12; 5) III. Округа 11; 6) Фебус 10; 7) Гунарія 10; 8) Сомогі 10; 9) Шегед 9; 10) Офнер 7; 11) Атіля 7; 12) Немазті 4 пункти.

ДО НАШИХ ДОМІВ ЗАЙДУТЬ ВИСЛАНЦІ „ПРОСВІТИ“. МИ МУСИМО ІХ ПРИЙНЯТИ ЩИРО І РАДІСНО. ВСІ ВПИСУЄМОСЯ У ЗБІРКОВУ ЛІСТУ „ДАРУ ПРОСВІТИ“. ЗЛОЖЕНИМ ЛАТКОМ ДОКАЖЕМО, ЩО „ПРОСВІТА“ ВСІМ НАМ ДОРОГА.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Т. Красиславич: СПОКУСНИК. Кооперативний чар-тун, казка-правда на 3 дії. Львів 1933 р. Накладом Реалізаційного Союзу Українських Кооператив. Ст. 48. Ціна 3.50 зол. Весела віршована комедія для сільської сцени.

Іван Керницький: ПАН ІНСПЕКТОР. Комедія з кооперативного життя в 1 дії. Львів 1933 р. Накладом Реалізаційного Союзу Українських Кооператив. Ст. 40. Ціна 3.50 зол.

Павло Лутинський: ЕСТЕТИЧНА АНАЛІЗА ПОЕТИЧНИХ ТВОРІВ. Бібліотека „Української Школи“ ч. 2. Львів 1933. Стр. 39, вел. 8^я.

Д-р Юлій Сальоні: НАРИС МЕТОДИКИ РІДНОЇ МОВИ. Бібліотека „Української Школи“ ч. 3. Львів 1933. Стр. 41, вел. 8^я.

РЯТУНКОВА АКЦІЯ ДЛЯ ВЕЛИКОЇ УКРАЇНИ (Огляд діяльності Комітетів Рятунку України). Завдань Андрій Жук. Львів, 1933. Накладом Українського Громадського Комітету Рятунку України. Стр. 80. Форм. 16.

КАЛЕНДАРЦЬ УКРАЇНСЬКОГО КООПЕРАТОРА на рік 1934. Накладом Реалізаційного Союзу Українських Кооператив. Ст. 204+16. Ціна 1 зол.

ЖУРНАЛИ.

УКРАЇНСЬКЕ ЮНАЦТВО. Р. 1, ч. 7, за листопад 1933.

ДАЖБОГ, літературний журнал. Львів, листопад 1933.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, популярно-науковий місячник

Т-во „Просвіта“ у Львові. Львів, грудень 1933. Зміст: І. Брик: Великий день — І. Крип'якевич: 150-ліття скасування козацького війська. — Грудень у народних віруваннях. — Ф. Коковський: Річ відома від екаекції. — В. Вернивола: Трицять років від відкриття пам'ятника Іванові Котляревському в Полтаві. — М. Вороний: На свято відкриття пам'ятника І. Котляревському. — М. Подлишній: Домі пале. — Я. Пастернак: Як народи жили в часі старинних кам'яної доби. — А. Василезич: Дещо про демократію в старинних Афинах. — 150-ліття гр.-лат. духовної семінарії у Львові. — Чи шукає (як-так, майже) каліца. — А. Рудницький: Йоганнес Бразма. — Ю. Крохмаль: Боротьба людини з машиною. — Євген Малек: Як перебувають зиму цілі риби. — Н. Дорошенко: Як знаходяться на світ книжки. — Е. Жарський: Дещо про бокс. — З життя ескімоїв. — Грід паря в Урі Халдеевському. — Ті, що від нас відійшли (некрологи): Я. Міського, К. Лосського, І. Васюка. — Історія Товариства „Просвіти“. — Освіта й виховання (С. Магалис: Подорож-дорадча праця в читальнях „Просвіти“). — Бібліографія. — Бібліотечний порадник ч. 12 (В. Л.: Як вести записку в бібліотеці. — IV. Ше про інвентар). — Книжки та журнали надіслані до Редакції. — Листування Редакції. — Помилки.

ВІСТНИК, місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя. Львів, грудень 1933. Зміст: Ю. Клем: Кортеж; О. Теліга: Поезія; В. Кравців: З сонетів; Р. Кеаро: Міжземляк; Ж. Боннар: Піз охороною Алаха; Е. Чехович: Світівське кіно; А. А. Фрідрихсен: Євангелі як історичні джерела; Т. Штайнер: Астроло-

„ЖОРНА“

ЖУРНАЛ ГУМОРУ І САТИРИ

Ч. 2.

ДИСТАНЕТЕ У ВСІХ ТРАФІКАХ І КІОСКАХ.
ЦІНА ТІЛЬКИ 25 СОТИКІВ.

Гім; М. Мухин: Драгоманов без маски; В-ль: Висхідні п'ятилітні; З. В. Тенеті: Запім до поєми; Е. Маланюк: З закарпатського Парнасу; М. Рильський: З „Азоев і Афродити“; Д. Д.: Болівська демократія; д-р В. Галін: Київська катастрофа; М. Л.: З пресового фільму; Бібліографія; Нові книжки.

БОГОСЛОВІЯ, науковий тримісячник, Т. XI, кн. 3-4. Видав Богословське Наукове Товариство, Львів, листопад 1933. Зміст: Prof. Dr. Josephus Slipyi: De septenario numero Sacramentorum apud orientales uti vincoli, Unionis et conservationis fidei; Шпигульський: Під і герц Шпигульських; о. д-р М. Конрад: Нарис історії старинної філософії; Вибрані питання: Огляди й огляди; Всичина — хроніка; Богословське Наукове Т-во; Книжки й часописи.

PRZEGŁAD SPOŁECZNY, miesięcznik poświęcony zagadnieniom pracy społecznej i opieki nad dzieckiem. Organ Związku Tow. Opieki nad sierotami żyd. Rzeczpospolitej, listopad, 1933.

На цілий світ поширився засіб, який запевняє лікувальний успіх — Аспірин. в недугах з простуд, болях голови і зубів, грипі, нервоболіх і ін., який не викликає при цьому шкідливих побічних проявів. Отже нічого дивного, що слава Аспірини дійшла до найдавніших країв. Аспірин існує лише одна! Шістанте в аптеках.

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 7. XII. год. 7.30 веч. „Гроші то не все“.

П'ятниця, 8. XII. год. 3. попол. „Робінзон Крузо“.

П'ятниця, 8. XII. год. 7.30 веч. „Гроші то не все“.

Театр Рівнобродностей.

Четвер, 7. XII. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я“.

П'ятниця, 8. XII. год. 7.30 веч. „Ватер-то“.

Український Театр ім. Тобілевича.

Камінь Струмилова: 8. XII. Мотря; 9. XII. Батурин.

Кіна.

АДРІА: „Мараду“.

АПОЛЬО: „Прайфус“.

АТЛАНТИК: „Ремізор в Петербурзі“ з Властою Бурином (на осн. Гоголя).

ВАНДА: „Дівка Азжир“ та „Фліп і Флап“.

КАСІНО: „Живемо сьогодні“.

КОПЕРНИК: „С. О. С.“ („Ледяна горя“).

КОЛСЕР: „Жінка з реєстру“, ревіз: „Знакомий Тизка“.

МАРУСЕНКА: „С. О. С.“ („Ледяна горя“).

МІРАЖ: „Жінка на роздоріжжю“, та Візія Гарей.

МУЗА: „Таємний острів“.

ПАЛАС: „Пат і Патахон у жіночому пансіонаті“.

ПАН: „Іх експозиція субект“ і ревіз.

ПАСАЖ: „Вічний ворог“ (Віл. Дес-нон).

ХІМЕРА: „Каззалька“.

СТИЛЕВЕ: „Генерал Чев“, ревіз „Знакомий салат“.

УТИХА: „За його гріх“, ревіз „Всміх-виски“.

Закордонне радіо.

Четвер, 7. грудня 1933.

Відень (517,2) 17.30 Софісти, 19.00 Концерт; Братислава (279,3) 12.35 Концерт; Париж (1725) 21.00 „Юлія Цезар“ (вста Шекспіра); Ковно (1935) 18.30, 20.30 Софі; Кейгсбургергаузен (1634,9) 21.15 Танцювальна музика; Бреслав (325) 12.00, 19.00 Концерт; Будапешт (550,5) 13.30 Концерт, 20.45 Два фортепіано, 22.20 Вісім музикантів; Мінськ (331,5) 20.00 Опера; Рим (441,2) 20.45 Оп. музика.

П'ятниця, 8. грудня 1933.

Відень (517,2) 15.30 Тріо гітаристів; 20.30 Концерт; 22.45 Легка музика; Братислава (279,3) 16.00 Концерт; 19.30 „Масковий бал“ оп. Верді; Прага (438,6) 15.00 „Закарпатський кіно“ оп. Грінга; 20.10 Каззалька; Ковно (1935) 20.20 Пісні; Кейгсбургергаузен (1634,9) 17.25 Фортепіано; Мінськ (331,5) 20.10 Нар. музика; 21.15 Веселі весті; Будапешт (550,5) 12.25 Оп. оркестра, 15.30 Циг. оркестра, 19.55 Арфа; Рим (441,2) 16.00, 20.15, 22.15 Концерт.

Львівське радіо.

Четвер, 7. грудня 1933.

7.00—7.55 Ранішня аудіція; 12.05 Реалі з грамофону; 12.35 Концерт; 15.25 Збіжжеві бірка; 15.30 Гомосударські вістки; 15.40 Концерт мандоліністів; 16.40 Жінка в міському самоврядуванні; 16.55 Хор Еріана; 17.25 Скрипка; 17.50 Стенографія; 18.00 Відчит „Чоловік праці“; 18.20 Авд. „Енті-фронт“, Плятонова трилогія; 19.00 Відч.; „Срібна Пилава“; 19.15 Весілля; 19.25 Відчит; 19.40, 19.45 Спортові вістки; 20.00 Концерт (музика, спів); 21.00, 21.15 Техн. почт. скрипка; 22.00 Жидівські пісні; 22.20 Танцювальна музика; 23.05 Найгарніші твори з грамофону.

П'ятниця, 8. грудня 1933.

9.00—9.55 Ранішня аудіція; 11.45 Реалі, музика (грамофону); 12.10 Метеорологічні вістки; 12.15, 13.05 Концерт; 13.00 Кулі іхати на свята; 14.00 Ветеринари поразли; 14.15 Скуп. коид.; 14.50 Ловедка заліця; 15.20 Софі (Беноні, бас); 16.00 Аудіція для дітей про св. Миколу (Б. Герца); 16.30 Рубінштайнові твори (з грамофону); 16.45 Літер. чвертьгодина „Евний засам-ці“; 17.00 Фотографія та лещатарство; 17.15 Нар. музика (оркестра); 18.00 Плятонова трилогія; Сократова оборона; 18.40 Трупя реведерів „Т. 4“; 19.00 Відч.; „Ст. Герге та його коло“; 19.10 Весілля; 20.00 Відчит; 20.15 Муз. балада; 20.30, 21.25 Трансм. з Відня Міжнародного концерту (застр. музика); 22.42 Спортові вістки; 23.00 Легка музика.

БІРЖА.

ГРОШ.

У Львові в середу в приватних оборотах платили за доларя 5.57 зол. Банк Польський платив 5.55 зол. Золото: доларя 9.04—9.06, франки фр. 36.40—36.70, дукати 83.40—83.60, рублі 46.70—47.40, корони 37.50—37.80. Срібло: корони 0.28, рублі 1.20, флорени 0.68.

На карбованській біржі були такі курси: Лондон 28.95—28.91, Париж 34.86, Берлін 212.49, Шріх 172.46, Амстердам 358.15, Нью-Йорк кабель 5.62, Ньюйорк чеки 5.60.

На світових біржах зазначилися сильніша тенденція долара, що тривала вже п'ять днів. Знижка ця відбилася і в Варшаві.

ЗБІЖЖЕВА БІРЖА.

Ціна п. Підволочиська льоно Львів Кукурудза кр. 20.00—21.00 Гречка на м'ясо 15.00—16.00 Сіня конопляна 24.00—25.00 Ріпак озимий 42.00—43.00 Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам для 6. 12: масло 3—4 зол., молоко 22 сот., сметана 30 сот., яєць 5.00—5.20 зол. за коду. Тенденція на масло, молоко і сметану удержана, на яєць сильна.

ВІЯКНИ АРГУМЕНТ..

Не зможе вже Вас знеохотити Пані, щоб не купити пудру із трояким, ніжним і вибаглим запахом

5 FLEURS FORVIL PARIS

якщо планувате його прикрасити. — Просимо домагатися пудру марки

5 FLEURS FORVIL PARIS

що є гарантією якості.

Просимо не піддаватися намовам продавців, що стараються пудри в подібних опакуваннях і назвах продавати замість оригінального пудру.

5 FLEURS FORVIL PARIS

Продаємо світової слави туалетної води і парфуми 5 FLEURS FORVIL PARIS та інші патони. 16-11

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Широї сходили членів Кружка ім. Гали Барвінок з музичально-локальними продукціями й різними веселими несподіванками при смачних буфеті відбудуться в суботу 9. грудня, в 6-й годині вечора при вул. Мохницького 12. Гостям раді. — Старшина. 719 1—2

Управа Тов. Вакаційних Осель складає всім Вл. Паням і Панам за помч в улаштуванні і перевезенні збірки, як також усім П. Т. Жертводавцям, що причинилися до успіху збірки сердечну подяку. Річною подяку Управа до загального відомо, що збірка в дні 21. листопада ч. р. принесла Тов. 509.14 зол. доходу. 1-1

Талановитий ученик Технічної школи з мистецтвом хистом не може зложити шкільної оплати і через те загрожує йому те, що видадуть його з державної школи. В його імені просимо громадянство надіслати на ту ціль датки. Адреса: Михайло Підлукай, Львів, Піскова 11.

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ФІРАНКИ ма зол. 5.60, філе ручної роботи за безцін. Колдари 9.90, брокати від 2.90, брокати нахидки 7.80, ручні таблети від 39 сотиків, лише у ФРАЙЛІХ, Сикстуська 21. 660а 2—?

НЕГАПНО продається одноповерхову камінь, на фундаментах для двох-трьох поверхів, при вул. Закарпатський 10. Річний дохід 4.500 зол. 20 убкцій. Ціна 45.000 золотих. Інформації між год. 15 і 20 на місці. 630 2—2

ЖАРІВКИ та всілякі матеріали електроінсталяцій найкраще у фірмі Е. Гав-ман. Львів, Пасаж Гавмана. 586 11-15

ОКАЗІЯ. Історія України Грушевського, всім томі продажі антикварія „Лексикон“, Львів, Руська 13. 716 1—1

ЛЕЩАТАРСЬКІ УБРАННЯ, найновіші крої, найкраща робота, найнижчі ціни. „ПАЛІНОМ“, Гетьманська 22, побіч Промислового Музею. 1347 1-15

Читайте „Діло“!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Здоров'я і довгий вік забезпечує ПАСТЕРИЗОВАНЕ МОЛОКО МАСЛОСОЮЗУ.

Лещатарські комплекти

як штани, вітрики (імпреги), чоботи (дульбокс), дошки (асеней), в'язання, килими і шали виконують і про- дле за зол. 63.50

ВИРІВНЯ „РЕНОМА“

Львів, СОНЯШНА 9, Телеф. 47-49. 1/32 Вступили і переконалися! 2-10

МИКОЛА МАТЦІВ-МЕЛЬНИК

КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР

Ціна 50 сот., а поштовою перес. 60 сот.

Оголошуйтеся в найстаршій укр. щоденнику „ДІЛО“!